

אדם צעיר מדור הוותיקים

שעת קבורה: אדר ב' תש"ס, יום אביב חינוס

ישעיהו במדרכות על האופניים, בצעדות עם עזרת מקל של סבא - מעט שיבה בשערו = נמצא, נוכח ופעיל בכל אסיפות הקיבוץ - דמות של קיבוצניק אמיתי - מלא אידאולוגיות, ויחד עם זה, מקפיד על למידה נוספת ועוד ועוד - ועל המשפחה. היה מגיב לכל ארוע, מסיבה, חג ואכל בקיבוץ - עניו היו ערניות ומותו קודח ונמרץ.

באמת ישעיהו, נראה לנו שהגזמת, שהקדמת - ובעבור שזוגתך צילה כל כל אהבה אותך - נתנה לך תמיכה שתצא ותפעל ותחנך דורות רבים - אנו מבקשים שלא יהיה לך עצוב צילה, שתדעי להנות משפע הנכדים והנניס והכלות והחתנים - ותקיימו עוד מסיבות וימי הולדת.

אהבנו אותך ישעיהו - אפילו לחיצת היד שלך היתה חזקה ואמיצה כשל בן צעיר. תביט ותראה כמה המונים הגיעו להפריד ממך. חכית, כאילו - ליום אביב חינוס - לנכדים שיהיו ב"רגילה" באשדות - ואז, פסקה נשימתך.

דברים רבים רציתי לומר לך - את רובם אמרתי לך בחיים - ואני שמחה. מבקשת שתמצא מנוחה ושלווה ותשמור על צילה ומשפחתך - ובמעשיך וכיתוביך - תמצא המשפחה נחמה. היה שלום אדם צעיר. בידיות גדולה, בהערכה חמה - מדור הוותיקים.

שרה'לה שרון

אתמול נפטר אדם צעיר מדור הוותיקים של המקום - בית אשדות.

ישעיהו היה איש צעיר ברוחו, בדיבורו, במעשיו - בקו מחשבתו, ביחסו למשפחתו הברוכה, בשיחותיו איתנו, ועם הדור הצעיר. היה קשוב, עונה בתבונה - ומחייך, באמת מחייך. איש גאה על משפחתו ותנופתה. ישעיהו עקף את אלה שרוצים להפריד - ובשקט בשקט - כמו אדם שהוא רק בן אדם - נרדם, ותם הסיפור.

ישעיהו ז"ל וצילה תבדל"א הם סיפור אהבה מהספרים, מהסרטים - אוהזין היו יד ביד ומהלכין לאט - לפי הקצב של צילה. אחר כך היה מחלך אחרי, או לפני הקלנועית של צילה, מחכה לה, ויחד סועדין בחדר האוכל של הקיבוץ.

אהבה בת 65 שנה שהיא יחידה מסוגה ונראתה כולה שלווה, ואהבה והמון תוגה - על הבן. הבן הבכור מנחם ז"ל שלא מצאו נחמה בטופו - ובכל זאת המשיכו עם כל המשפחה הענפה - דפנה ושלמה ודודו. ודווקא בן הזקונים - דודו, נשאר בבית והיה צמוד לאביו, לאמו - למחסורם הרגעי - להקשבה לתמיכה.

משפחה יפה וענפה עם כל הילדים והחתנים והכלות והנכדים והנניס - באמת עושה רושם גדול.

ישעיהו היה צלול יותר מאיתנו - לא שכח כלום, זכר והקפיד לרשום מדברי הספר הגדול, ספורי משפחה, מילה טובה - עבד רק בעבודה ייצרנית - שתביא תועלת לקיבוץ. אשדות זה שיא מבחינת מקום לחיות בו - גם כשהחלו השינויים, ישעיהו קיבל והסכים והשתנה ושינה - והנחן בראשו - "טוב, טוב, בסדר, שיהיה כך, לדור הבא". ישעיהו היה מיישר סערות ומעגל פינות - נינוח, לא בקול רם. פניו היו חלקות, מבריקות קמעא.